

**” சக்தி கொடுக்கும் சேவை செய்வதற்காக பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டவராகி
எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம் உடையவர் ஆகுங்கள் ”**

இன்றைய நாள் விசேஷமாக அன்பிற்கான நாள் ஆகும். அமிர்தவேளையில் தொடங்கி நாலா புறங்களிலுமுள்ள குழந்தைகள் தங்களுடைய இதயப்பூர்வமான அன்பை பாப்தாதாவிடமிருந்து அர்ப்பணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அனைத்து குழந்தைகளின் அன்பின் முத்து மாலைகள் பாப்தாதாவின் கழுத்தில் விழுந்து கொண்டே இருந்தன. இன்றைய நாளில் ஒரு பக்கம் அன்பின் முத்து மாலைகள் இன்னொரு பக்கம் இனிமையான முறையீடுகளின் மாலைகளும் இருந்தன. ஆனால் இந்த வருடம் முறையீடுகளில் வித்தியாசம் இருந்தது. இதற்கு முன்பு எங்களையும் உங்களுடன் அழைத்துச் சென்றிருக்க வேண்டும், நாங்கள் சாகார பாபாவின் பாலனையை பெறவில்லை என்று இந்த மாதிரி முறையீடுகள் இருந்தன. இந்த வருடம் இப்பொழுது தந்தைக்குச் சமமாகி உங்களிடம் வந்தடைந்து விட வேண்டும் என்பது பெரும்பான்மையோரின் முறையீடாக இருந்தது. சமமாக ஆவதற்கான ஊக்கம் உற்சாகம் பெரும்பான்மையோரிடம் நன்றாக இருந்தது. சமமாக ஆவதற்கான இச்சை மிகவும் தீவிரமாக இருந்தது. ஆகி விட வேண்டும், மேலும் அங்கு வந்து விட வேண்டும் என்ற இந்த எண்ணம் ஆன்மீக உரையாடலில் மிகுந்த குழந்தைகளிடம் இருந்தது. பாப்தாதாவும் - சமமாக ஆகுங்கள், சம்பன்னம் ஆகுங்கள், சம்பூர்ணம் ஆகுங்கள் என்ற இதைத் தான் குழந்தைகளுக்குக் கூறுகிறார். இதற்கான நிரந்தரமான வழி மிக மிக சுலபமானது. அனைத்தையும் விட சுலபமான வழி - எப்பொழுதும் அன்புக்கடலில் மூழ்கி யிருங்கள். எப்படி இன்றைய தினம் அன்பில் மூழ்கியிருந்தீர்கள். வேறு ஏதாவது நினைவு வந்ததா? பாப்தாதாவைத் தவிர வேறு எந்த நினைவும் இருந்ததா? எழும்போதும், அமரும்போதும் அன்பிலேயே மூழ்கியிருந்தீர்கள். போகும்பொழுதும் வரும்பொழுதும் என்ன நினைவு இருந்தது. பிரம்மா பாபாவின் சரித்திரம் மற்றும் சித்திரம், சித்திரமும் எதிரில் இருந்தது மேலும் சரித்திரமும் நினைவில் இருந்தது. அனைவரும் விசேஷமாக இன்று அன்பின் அனுபவம் செய்தீர்கள் இல்லையா? கடினமாக இருந்ததா? சுலபமாகிவிட்டது இல்லையா? அன்பு அந்த மாதிரியான சக்தியாகும். அது அனைத்தையும் மறக்க வைத்து விடுகிறது. உடலின் நினைவும், உடலின் உலகத்தின் நினைவும் வரவில்லை. அன்பு கடின உழைப்பிலிருந்து விடுவித்து விடுகிறது. எங்கு அன்பு இருக்குமோ அங்கு கடின உழைப்பு இருக்காது. அன்பு எப்பொழுதும் சுலபமாக பாப்தாதாவின் கரம் தன் மேல் இருப்பதாக அனுபவம் செய்விக்கிறது. அன்பு குடைநிழல் ஆகி, மாயாவை வென்றவர் ஆக்கிவிடுகிறது. எவ்வளவு தான் பெரிய பிரச்சனை ரூபமான மலையாக இருந்தாலும், அன்பு மலையையும் தண்ணீர் மாதிரி லேசாக ஆக்கிவிடுகிறது. அப்படி அன்பில் இருக்கத் தெரியும் இல்லையா? இன்று இருந்து பார்த்தீர்கள் இல்லையா? வேறு எந்த நினைவும் இருந்ததா? இருக்கவில்லை இல்லையா? பாபா, பாபா மேலும் பாபா . ஒருவரின் நினைவிலேயே ஐக்கியமாகி இருந்தீர்கள். எனவே வேறு எந்த முயற்சியும் செய்யாதீர்கள், அன்புக்கடலில் மூழ்கிவிடுங்கள் என்பதைத் தான் பாப்தாதா கூறுகிறார். மூழ்கத் தெரியுமா? சில நேரம் குழந்தைகள் அன்புக்கடலில் மூழ்குகிறார்கள் ஆனால் கொஞ்ச நேரம் மூழ்கியிருந்து பிறகு வெளியில் வந்து விடுகிறார்கள். இந்த நேரம் பாபா, இனிமையான பாபா, அன்பான பாபா என்று கூறுவார்கள், மேலும் அடுத்த நேரம் வெளியில் வருகிறார்கள் அல்லது வேறு விஷயங்களில் ஈடுபட்டு விடுகிறார்கள். கொஞ்ச நேரம் மட்டும் எப்படி யாராவது தண்ணீரில் மூழ்கியெழுந்து வெளியில் வந்து விடுகிறார் அதே போல் அன்பில் மூழ்கியிருந்தார். பிறகு வெளியில் வந்து விட்டார். மூழ்கியிருந்தீர்கள் என்றால் அன்பின் சக்தி அனைத்தையும் விட சுலபமாக விடுவித்து விடும்.

அன்பு தான் பிராமணன் ஆக்கியது என்பது அனைத்து குழந்தைகளின் பிராமண ஜென்மத்தின் தொடக்கத்து அனுபவம் ஆகும். அன்பு மாற்றம் செய்தது. தன்னுடைய ஜென்மத்தின் தொடக்க காலத்தின் அனுபவம் நினைவிருக்கிறது இல்லையா? ஞானம் மற்றும் யோகாவோ கிடைத்தது. ஆனால் அன்பு கவர்ந்திழுத்து தந்தையின் குழந்தையாக ஆக்கியது. ஒருவேளை எப்பொழுதும் அன்பின் சக்தியில் இருந்தீர்கள் என்றால், நிரந்தரமாக கஷ்டப்பட்டு முயற்சி செய்வதிலிருந்து விடுபட்டுவிடுவீர்கள். மேலும் இப்பொழுது முக்தி வருடத்தையும் கொண்டாடுகிறீர்கள் இல்லையா? அப்படி கடின உழைப்பிலிருந்தும் முக்தி! அதற்கான சாதனம் அன்பில் மூழ்கியிருப்பவராக இருங்கள். அன்பின் அனுபவம் அனைவருக்கும் இருக்கிறது இல்லையா? அல்லது இல்லையா? ஒருவேளை பாப்தாதா மேல் மிக அதிகமான அன்பு யாருக்கு இருக்கிறது என்று கேட்டோம் என்றால், எனக்குத் தான் என்று அனைவருமே கையை உயர்த்துவார்கள் (அனைவரும் கை அசைத்தார்கள்). அமைதியின் கையை உயர்த்துங்கள். சப்தம் எழுப்பும் கையை உயர்த்தாதீர்கள். அப்படி அன்பின் சக்தியை எப்பொழுதும் காரியத்தில் ஈடுபடுத்துங்கள் என்ற இதைத் தான் பாப்தாதா இன்று கூறுகிறார். சுலபம் தான் இல்லையா? உடலின் நினைவை மறக்க வேண்டும், உடல் சம்மந்தப்பட்ட உலகத்தை மறந்து விட வேண்டும்,

மாயாவை வென்றவர் ஆகிவிட வேண்டும் என்று யோகா செய்கிறீர்கள். எப்பொழுதும் அன்பின் பாதுகாப்பு நிழலிலே இருப்பீர்கள் என்றால், அந்த அன்பின் நிழலின் உள்ளே மாயா வர முடியாது. அன்பின் கடலிலிருந்து வெளியே வருகிறீர்கள் என்றால் மாயா பார்த்து விடுகிறது மற்றும் தன்னுடையவராக ஆக்கிவிடுகிறது. எனவே கடலிலிருந்து வெளியே வராதீர்கள். மூழ்கியிருங்கள். ஏதாவது காரியம் செய்து கொண்டிருந்தாலும், அன்பிற்குரிய வரை மறக்க முடியாது. அன்பில் மூழ்கியிருந்து ஒவ்வொரு காரியமும் செய்கிறார். அப்படி இன்றைய நாளில் அனைத்தையும் மறந்திருந்தீர்கள். அப்படி எப்பொழுதுமே அன்பில் இருக்க முடியாதா என்ன? அன்பு சுலபமாகவே சமமாக ஆக்கிவிடும். ஏனென்றால் யார் மேல் அன்பு இருக்கிறதோ அவர் மாதிரி ஆக வேண்டும் என்பது கடினமாக இருக்காது.

பிரம்மா பாபா மேல் உள்ளபூர்வமான அன்பு இருக்கிறது. பிரம்மா பாபாவிற்கும் குழந்தைகள் மேல் மிகுந்த அன்பு இருக்கிறது. எப்பொழுதும் ஒவ்வொரு குழந்தையையும் எதிரில் வெளிப்படுத்தி சமமாக ஆவதற்காக விசேஷமாக சக்தியைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். எப்படி முந்தைய வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு இரத்தினத்தையும் பார்த்தார், ஒவ்வொரு இரத்தினத்தின் மதிப்பையும் தெரிந்து விசேஷமாக காரியத்தில் ஈடுபடுத்துவார், அதே போல் இப்பொழுதும் ஒவ்வொரு இரத்தினத்தையும் விசேஷ ரூபத்தில் அவர்களுடைய விசேஷத்தை காரியத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்கான எண்ணத்தை எப்பொழுதும் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். மேலும் ஒவ்வொருவரின் விசேஷத்தைப் பாராட்டி பாடிக் கொண்டே இருக்கிறார். ஆஹா! என்னுடைய விலை மதிக்க முடியாத இரத்தினமே! சில குழந்தைகள் பிரம்மா பாபா சூட்சும வதனத்தில் என்ன செய்கிறார் என்று நினைக்கிறார்கள். நாமோ இங்கு சேவை செய்து கொண்டே இருக்கிறோம், மேலும் பிரம்மா பாபா அங்கே சூட்சும வதனத்தில் என்ன செய்கிறார்? எப்படி சாகார ரூபத்தில் எப்பொழுதும் குழந்தைகளின் கூடவே இருந்தார். அதே போல் வதனத்திலும் இருக்கிறார் என்று தந்தை கூறுகிறார். தனியாக இருக்கவில்லை, குழந்தைகளின் கூடவே தான் இருக்கிறார். குழந்தைகளின்றி தந்தைக்கும் மகிழ்ச்சி வருவதில்லை. எப்படி குழந்தைகளுக்கு தந்தையின்றி எதுவுமே ரசிப்பதில்லை, அதே போல் தந்தைக்கும் குழந்தைகளின்றி எதுவுமே ரசிப்பதில்லை. தனியாக இருக்கவில்லை, உங்கள் உடன் தான் இருக்கிறார். சாகாரத்திலோ துணையின் அனுபவத்தை சாகார ரூபத்தில் குறைந்த குழந்தைகள் செய்ய முடிந்தது. இப்பொழுதோ அவ்வயக்த ரூபத்தில் ஒவ்வொரு குழந்தையினுடனும் எந்த நேரம் விரும்புகிறாரோ அந்த நேரம் துணையாக இருந்து கொண்டே இருக்கிறார். எப்படி படங்களில், பக்தர்கள் ஒவ்வொரு கோபியுடன் கிருஷ்ணரை காண்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது இந்த நேரத்தின் வர்ணனை ஆகும். இப்பொழுது அவ்வயக்த ரூபத்தில் ஒவ்வொரு குழந்தையினுடன் எப்பொழுது விரும்புகிறாரோ அந்த நேரம் இரவு 2 மணியானாலும் அல்லது 2 1/2 மணியானாலும் எந்த நேரத்திலும் துணையாக இருந்து கொண்டே இருக்கிறார். சாகாரத்திலோ சென்டர்களைச் சுற்றி வருவது எப்பொழுதாவது தான் முடிந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவ்வயக்த ரூபத்திலோ தூய்மையான இல்லறத்தையும் சுற்றி வருகிறார். தந்தையின் வேலையே என்ன? குழந்தைகளை சமமானவர்களாக ஆக்கி உடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இது தான் வேலை இல்லையா? இதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? அப்படி இதிலேயே பிஸியாக இருக்கிறார்.

அப்படி இன்றைய நாளில் பாபாதா குழந்தைகளுக்கு விசேஷமாக கடின உழைப்பிலிருந்து விடுபடுக! என்ற வரதானம் அளிக்கிறார். என்ன காரியம் செய்தாலும் டபுள் லைட் ஆகி காரியம் செய்யுங்கள். பிறகு கடின உழைப்பை மனமகிழும் பொழுது போக்காக அனுபவம் செய்வீர்கள். ஏனென்றால், பாபாதாவிற்கு குழந்தைகள் கடின உழைப்பு செய்வது, யுத்தம் செய்வது, வெற்றி மற்றும் தோல்விக்கான விளையாட்டை விளையாடுவது பிடிப்பதில்லை. முக்தி வருடத்தை கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் இல்லையா? கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா அல்லது கடின உழைப்பிலேயே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? இன்றைய தினம் விசேஷமாக கடின உழைப்பிலிருந்து விடுபடுக! என்ற வரதானத்தை நினைவில் வைத்துங்கள். இந்த சங்கமயுகம் கடின உழைப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்கான யுகம் ஆகும். மனமகிழ்வோடு இருப்பதற்கான யுகம் ஆகும். ஒருவேளை கடின உழைப்பு இருக்கிறது என்றால் மனமகிழ்வு இருக்காது. இந்த ஒரு யுகம் மட்டும் தான் பரமாத்மா மற்றும் ஆத்மாக்களின் மனமகிழ்வைக் கொண்டாடுவதற்கான யுகம் ஆகும். ஆத்மா, பரமாத்மா இடையே அன்பு ஏற்படுவதற்கான யுகம் ஆகும். சந்திப்பதற்கான யுகம் ஆகும். அப்படி இன்றிலிருந்து கடின உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டு விடுவோம் என்ற உறுதியான எண்ணம் கொள்ளுங்கள். விடுபட்டு விடுவீர்கள் இல்லையா? பின்பு இங்கேயோ கையை உயர்த்தினீர்கள், அங்கு சென்ற பிறகு என்ன செய்வது, எப்படி செய்வது? என்று அப்படி இருக்க வேண்டாம். ஏனென்றால் பாபாதாவிடம் ஒவ்வொரு குழந்தையின் உறுதியான எண்ணம் எடுத்ததற்கான முழு கோப்பும் இருக்கிறது. பாபாதா சில நேரங்களில் குழந்தைகளின் கோப்பைப் பார்க்கிறார். அடிக்கடி உறுதியான எண்ணம் எடுப்பீர்கள் இல்லையா. எப்பொழுதிலிருந்து ஜென்மம் எடுத்தீர்களோ மேலும் இப்பொழுது வரை இதைச் செய்வோம், அதைச் செய்வோம் என்று எத்தனை தடவை எண்ணம் வைத்தீர்கள்.

. . ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றவில்லை. ஆன்மீக உரையாடலோ மிக நன்றாக செப்கிறீர்கள், பாப்தாதாவையும் குஷிப்படுத்தி விடுகிறீர்கள். எப்படி புதியதாக வந்திருக்கும் வெளியுலக ஆத்மாக்களை பிரபாவம் செய்து விடுகிறீர்கள் இல்லையா? அதே போல் பாப்தாதாவையும் பிரபாவம் செய்து விடுகிறீர்கள். ஆனால் உறுதியான எண்ணத்தின் பிரபாவம் கொஞ்ச நேரம் இருக்கிறது, எப்பொழுதும் இருப்பதில்லை. அப்படி பாப்தாதாவிடம் இருக்கும் கோப்போ அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. எப்பொழுதெல்லாம் ஏதாவது நிகழ்ச்சி நடக்கிறது என்றால் பாப்தாதாவின் கோப்பில் ஒரு உறுதிமொழி கடிதம் சேர்ந்து விடுகிறது. எனவே பாப்தாதா எழுத வைப்பதில்லை.

இன்று கூட அனைவரும் எண்ணத்தையோ செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், இப்பொழுது எதுவரை இந்த மாதிரி நடக்கும், கோப்பில் காகிதம் எதுவரை இருக்கும் என்று தந்தையும் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார். குழந்தைகள் தந்தைக்குச் சமமாக ஆவது மேலும் ஃபைல் (கோப்பு) முடிவடைந்து ஃபைனல் (முடிவு) ஆகிவிடும். இப்பொழுதோ அனேக ஃபைல்கள் இருக்கின்றன. எனவே அன்பில் மூழ்கி மட்டும் இருங்கள், அன்புக்கடலுக்கு வெளியே வராதீர்கள். பிரம்மா பாபா மேல் உள்ளப்பூர்வமான அன்பு இருக்கிறது தான் இல்லையா? அப்படி அன்பிற்குரியவரைப் பின்பற்றி நடப்பது கடினமாக இருப்பதில்லை. எங்கு அன்பு இருக்கிறதோ அங்கு உயிரையும் பலி கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்று அன்பைப் பற்றி கூறவும் செப்கிறீர்கள். பாப்தாதாவோ உயிரை பலி கொடுப்பதற்காகக் கூறவில்லை, பழைய உலகை பலி கொடுத்து விடுங்கள். இதற்கான இறுதி தேதியை நிர்ணயம் செய்யுங்கள். மற்ற நிகழ்ச்சிகளின் தேதியையோ நிச்சயம் செப்கிறீர்கள். இதற்கான தேதியை எப்பொழுது நிச்சயம் செய்வீர்கள் (இதற்கான தேதியை பாப்தாதா நிச்சயம் செய்யட்டும்). பாப்தாதா எப்பொழுது என்ற வார்த்தையை கூறுவதேயில்லை, இப்பொழுது என்று கூறுகிறார். பாப்தாதா எப்பொழுது என்று விட்டு விடுகிறாரா என்ன? இப்பொழுது என்று கூறுகிறார். என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை இப்பொழுதே செய்யுங்கள். ஆனால் பாப்தாதாவோ சக்திசாலியானவர் இல்லையா? எனவே சக்திக்கேற்றபடி இப்பொழுது என்று கூறுகிறார். குழந்தைகள் எப்பொழுது என்ற பழக்கத்தில் வசப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே பாப்தாதா இதற்கான தேதியை எப்பொழுது நிச்சயம் செய்வீர்கள் என்று கூறுகிறார். நீங்களும் எப்பொழுது, எப்பொழுது என்று கூறுகிறீர்கள் என்றால் தந்தையும் எப்பொழுது என்று கூறுகிறார்.

இப்பொழுது நேரத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அனைவரும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கிய உள்உணர்வில் செல்லத் தான் வேண்டும். ஆனால் குழந்தைகளுக்கு நேரம் ஆசிரியராக ஆக்கக்கூடாது என்று பாப்தாதா நினைக்கிறார். எப்பொழுது தந்தை ஆசிரியர் என்றால் அந்த நேரத்தில் ஆவது என்பது நேரத்தை ஆசிரியர் ஆக்குவது. அதில் மதிப்பெண்கள் குறைந்து விடுகிறது. இப்பொழுது கூட அனேக குழந்தைகள் நேரம் கற்றுக் கொடுத்து விடும், நேரம் மாற்றி விடும் (நேரம் வந்தால் நாம் சரியாகி விடுவோம்) என்று கூறுகிறார்கள். நேரத்தின் அனுசாரமோ முழு உலகத்தின் ஆத்மாக்கள் மாறுவார்கள். ஆனால் குழந்தைகள் நீங்கள் நேரத்திற்காக காத்திருக்காதீர்கள். நேரத்தை கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசிரியர் ஆக்காதீர்கள். நீங்கள் உலகின் ஆசிரியரின் மாஸ்டர் உலக ஆசிரியர் ஆவீர்கள், படைப்பவர் ஆவீர்கள், நேரம் படைப்பாகும் என்றால், ஹே படைக்கும் ஆத்மாக்களே! படைப்பை ஆசிரியர் ஆக்காதீர்கள். பிரம்மா பாபா நேரத்தை ஆசிரியராக ஆக்கவில்லை, தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரை எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம் இருந்தது. தொடக்கத்தில் இந்த அளவு உடலை கொடுத்தார், மனதை ஈடுபடுத்தினார், செல்வத்தை ஈடுபடுத்தினார் ஆனால் கொஞ்சம் கூட பற்றுதல் இருக்கவில்லை. உடலைப் பற்றி இது பாபாவின் ரதம் என்பது இயற்கையான வார்த்தையாக இருந்தது. என்னுடைய உடல் அல்ல, இது பாபாவின் ரதம் ஆகும். நான் சாப்பிடுகிறேன் என்றில்லாமல் பாபாவின் ரதத்திற்கு உணவளிக்கிறேன் என்று கூறுவார். உடல் மேலும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம். மனமோ மன்மனாபவ ஆக இருக்கவே தான் இருந்தது. செல்வத்தையும் ஈடுபடுத்தினார் ஆனால் என்னுடைய செல்வம், பணம் ஈடுபடுத்தப்படுகிறது என்று ஒருபொழுதும் எண்ணத்தில் கூட இருந்ததில்லை. நான் பணத்தைக் கொடுத்தேன், செல்வத்தை இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுத்தினேன் என்று ஒருபொழுதும் வர்ணனை செய்ததில்லை. பாபாவின் பண்டாரா போலாநாத்தின் பண்டாரா. பணத்தை தன்னுடையது என்று புரிந்து தனிப்பட்டு தனக்காக ஒரு ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருளைக்கூட உபயோகித்ததில்லை. கன்யாக்கள், மாதர்களின் பொறுப்பாகும். கன்யாக்களுக்கும், மாதர்களுக்கும் உயில் எழுதி கொடுத்து விட்டார். என்னுடையது என்பது இல்லாமல் இருந்தது. நேரத்தையும் மூச்சையும் தனக்காகப் பயன்படுத்தியதில்லை. அதிலேயும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம் உடையவராக இருந்தார். இந்த அனைத்தும் இருந்தும் இயற்கை தாசியாக இருந்த போதிலும் எந்தவொரு அதிகப்படியான சாதனத்தையும் உபயோகிக்கவில்லை. எப்பொழுதுமே சாதாரண வாழ்க்கையில் இருந்தார். எந்த ஒரு விசேஷ பொருளையும் தன்னுடைய காரியத்திற்காக உபயோகிக்கவில்லை. துணி கூட ஒரே விதமான துணி தான் இறுதி வரை இருந்தது. மாற்றம் செய்யவில்லை. வீடு கூட குழந்தைகளுக்காக கட்டினார், ஆனால் தான் அதை உபயோகிக்கவில்லை. குழந்தைகள் சொன்ன பிறகும் கூட கேட்டுக்

கொண்டும் விலகியே இருந்தார். எப்பொழுதும் குழந்தைகளின் அன்பைப் பார்த்து இவை அனைத்தும் குழந்தைகளுக்காகத் தான் என்ற வார்த்தை வெளியானது. இதைத் தான் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கிய உள்உணர்வு வாழ்க்கையில் வெளிப்படையாக இருந்தது என்று கூறுவது. இறுதி நேரத்திலும் பாருங்கள் குழந்தைகள் எதிரில் இருந்தார்கள், கையைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆனால் பற்றுதல் இருந்ததா? எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கிய உள்உணர்வு இருந்தது. அன்பிற்குரிய குழந்தைகள், நெருக்கமான குழந்தைகள் எதிரில் இருந்த போதிலும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம் இருந்தது. ஒரு நொடியில் விலகியிருப்பதற்கான உள்உணர்வின், எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியத்தின் ஆதாரத்தைப் பார்த்தீர்கள். சேவை என்ற ஒரே ஒரு ஈடுபாடு தான் இருந்தது மற்ற அனைத்து விஷயங்களிலிருந்தும் விலகிய நிலை இருந்தது. இதைத் தான் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம் என்று கூறுவது. இப்பொழுது நேரத்திற்கு தகுந்தாற்போல் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கிய உள்உணர்வை வெளிப்படுத்துங்கள். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கிய உள்உணர்வின் சக்தி கொடுக்கும் சேவை செய்ய முடியாது. தந்தையைப் பின்பற்றி நடங்கள். சாகாரத்தில் பிரம்மா பாபா இருந்தார். நிராகார தந்தையின் விஷயத்தையோ விட்டு விடுங்கள். சாகாரத்தில் அனைத்து பிராப்தியின் சாதனம் இருந்தும், அனைத்து குழந்தைகளின் பொறுப்பு இருந்த போதிலும், சூழ்நிலை, பிரச்சனைகள் வந்தும் தேர்ச்சி அடைந்து விட்டார் இல்லையா? மதிப்போடு தேர்ச்சி பெற்ற சான்றிதழைப் பெற்று விட்டார். இதற்கான முக்கியமான காரணம் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கிய உள்உணர்வு. இப்பொழுது சூட்சுமமான தங்க சங்கிலியின் பற்றுதல், மிக நுண்ணிய சூட்சும பற்றுதல்கள் அதிகம் இருக்கிறது. அனேக குழந்தைகளோ இது பற்றுதல் என்று பற்றுதலைப் புரிந்து கொள்வதேயில்லை. இதுவோ இருக்கத்தான் செய்யும், இதுவோ நடக்கத் தான் செய்யும் என்று நினைக்கிறார்கள். இதிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. இந்த மாதிரியோ நடக்கத் தான் செய்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். அனேக விதமான பற்றுதல் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம் உடையவராக ஆக விடுவதில்லை. ஆக வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருக்கிறது, ஆகத் தான் வேண்டும் என்று நினைக்கவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் விரும்புவதிலும் மற்றும் செய்வதிலும் சமநிலை இல்லை. விரும்புவது அதிகமாக இருக்கிறது, செய்வது குறைவாக இருக்கிறது. கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும் என்ற இந்த வைராக்கிய உள்உணர்வு இப்பொழுது வெளியாகவில்லை. இடையிடையில் வெளிப்படுகிறது, பிறகு உள்ளடங்கி விடுகிறது. நேரமோ செய்யத்தான் செய்யும், ஆனால் மதிப்போடு தேர்ச்சி அடைபவர் ஆக முடியாது. தேர்ச்சி அடைவீர்கள், ஆனால் மதிப்போடு தேர்ச்சி அடைபவராக ஆகவில்லை. நேரத்தின் வேகம் அதிகமாக இருக்கிறது. முயற்சியின் வேகம் குறைவாக இருக்கிறது. மேலோட்டமான முயற்சியோ இருக்கிறது ஆனால் சூட்சும பற்றுதலில் கட்டப்பட்டு விடுகிறார்கள்.

பறந்து வருகிறோம், பறந்து வருகிறோம் என்ற குழந்தைகளின் பாடலை பாப்தாதா எப்பொழுது கேட்கிறாரோ அப்பொழுது பறக்கவோ செய்கிறார்கள். ஆனால் பற்றுதல் பறக்க விடுமா அல்லது இங்கேயும் இன்றி, அங்கேயும் இன்றி இருந்து விடுவார்களா என்று யோசிக்கிறார். இப்பொழுது நேரத்திற்கு ஏற்றாற்போல் பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்ட எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியம் உடையவர் ஆகுகங்கள். மனதால் வைராக்கியம் இருக்கட்டும். நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்றபடி என்ன வைராக்கியம் வருகிறதோ அது அற்பகாலத்திற்கானதாக இருக்கும். தன்னுடைய சூட்சும பற்றுதலை சோதனை செய்யுங்கள். மேலோட்டமான விஷயங்கள் இப்பொழுது அகன்று விட்டன, சில குழந்தைகள் பெரிய பெரிய பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்றாலும் சூட்சும பற்றுதல் மிக சூட்சுமமானவை அவற்றை அவர்களாலேயே சோதனை செய்ய முடிவதில்லை (தெரிய வருவதில்லை). சோதனை செய்யுங்கள், மிக நன்றாக சோதனை செய்யுங்கள். சம்பூர்ண நிலையின் கண்ணாடியில் பற்றுதலை சோதனை செய்யுங்கள். இதைத் தான் பிரம்மா பாபாவின் நினைவு நாளின் பரிசாக பிரம்மா பாபாவிற்குக் கொடுங்கள். அன்பு இருக்கிறது தான் இல்லையா? அப்படியானால் அன்பில் என்ன செய்யப்படுகிறது? பரிசு கொடுக்கிறீர்கள் இல்லையா? அந்த மாதிரி இந்தப் பரிசைக் கொடுங்கள். விட்டு விடுங்கள். அனைத்து ஆதாரங்களையும் விட்டு விட்டுங்கள். விடுபட்டு விடுங்கள். குழந்தைகளில் ஊக்கம் உற்சாகமும் எழுகிறது, சுய முன்னேற்றத்திற்காக மிக அதிக நல்ல நல்ல எண்ணத்தையும் வைக்கிறார்கள் என்று பாப்தாதா குஷியும் அடைகிறார். இப்பொழுது அந்த எண்ணங்களை செய்து காண்பியுங்கள். நல்லது.

நாலாபுறங்களிலுமுள்ள பாரதம் மற்றும் வெளிநாட்டில் அன்பிலேயே மூழ்கியிருக்கும் அன்பிற்குரிய குழந்தைகளுக்கு, எப்பொழுதும் தந்தையின் அன்புக் கடலிலேயே மூழ்கியிருக்கக்கூடிய மிக நெருக்கமான ஆத்மாக்களுக்கு, எப்பொழுதும் பிரம்மா பாபாவின் விசேஷங்களை தன்னில் தாரணை செய்யக்கூடிய உயர்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு, எப்பொழுதும் கடினத்திலிருந்து விடுபட்டு மனமகிழ்ச்சியில் இருக்கக்கூடிய பரமாத்மா அன்பில் பறக்கக்கூடிய ஆத்மாக்களுக்கு, தந்தைக்குச் சமமாக ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வரக்கூடிய அந்த மாதிரி திலாராம் தந்தையின் இதயத்தில் நிரம்பியிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு, விசேஷமாக இன்றைய தினம் பிரம்மா பாபாவின் பல கோடி மடங்கு அன்பு நினைவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

பாப்தாதாவோ எப்பொழுதுமே குழந்தைகளின் இதயத்தில் இருக்கிறார், சூட்சும வதனத்தில் இருந்த போதிலும் குழந்தைகளின் இதயத்தில் இருக்கிறார் என்றால் அந்த மாதிரி இதயத்தில் நிரம்பியிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு என்ற முத்துக்களை தட்டுக்களில் நிரப்பி வழிய வழிய அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம் கொடுக்கிறார்.

வரதானம் - மூன்று காலங்களையும் தெரிந்த நிலை மூலமாக மூன்று காலங்களைத் தெளிவாக அனுபவம் செய்யக்கூடிய மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர் ஆகுக.

யார் மூன்று காலங்களையும் தெரிந்த நிலையில் நிலைத்திருக்கிறாரோ அவர் ஒரு நொடியில் மூன்று காலங்களையும் தெளிவாகப் பார்க்க முடியும். நேற்று என்னவாக இருந்தோம், இன்று என்னவாக இருக்கிறோம் மேலும் என்னவாக ஆவோம் என்பது அவர்களின் எதிரில் அனைத்தும் தெளிவாகிவிடுகிறது. ஏதாவது நகரில் மிக உயர்ந்த உச்சியில் நின்று கொண்டு முழு நகரத்தையும் பார்க்கிறார்கள் என்றால் மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்படும், அதே போலவே சங்கமயுகம் மிக உயரமான உச்சி ஆகும். இதில் நின்று கொண்டு மூன்று காலங்களையும் பாருங்கள் மேலும் நாங்கள் தான் தேவதைகளாக இருந்தோம், மேலும் மீண்டும் நாங்கள் தான் ஆவோம் என்று நிச்சயத்தோடு கூறுங்கள். இதைத் தான் மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர் என்று கூறுவது.

**சுலோகன் - ஒவ்வொரு நேரமும் இறுதி நேரம் ஆகும்,
இந்த நினைவு மூலம் எவரெடியாக ஆகுங்கள்.**